Zânișoara din mărgărită.

Intr'o dimineață de vară, o zânișoară mică, micuță, dar frumoasă și drăguță, se născuse într'o floare de mărgărită. Căci așa se nasc copiii de zâne : în florile din grădini și din livezi, în florile din pomi și în florile de nufăr ce plutesc pe suprafața lacurilor.

Zânișoara care se născuse în mărgărită semăna mult cu floarea aceasta. Avea o rochiță albă și ușoară, o cingătoare de aur, iar părul ei strălucea mai puternic decât aurul.

Abia se născuse, și pornise să joace și să sară pe o rază de soare. Așa sunt copiii de zâne : știu să vorbească, să umble și să joace jocuri minunate, îndată ce se nasc.

Zânișoara din mărgărită jucă și sări de dimineață până la prânz. La prânz, își potoli foamea, sugând din sucul floarei. După aceea, se culcă și dormi trei ore în șir. Un vântuleț, care mișca mărgărita într'o parte și într'alta, îi făcea somnul mai plăcut.

Când se trezi, soarele era încă pe cer și o scălda cu razele lui de aur.

Zânișoara se jucă puțin cu aceste raze, dar în curând, se sătură de joc și începu să se plictisească. Tocmai atunci văzu că deasupra ei trece o zână mai înaintată în vârstă, care călătorea în văzduh, călare pe o adiere de vânt.

„Mătușică, îi strigă zânișoara, stai și te joacă puțin cu mine. Mi s'a urât să mă joc mereu singură".

— Am treabă și sunt grăbită, îi răspunse zâna. Florile din poiana noastră m'au rugat să merg la Soare să-l rog să nu le veștejească și să nu le usuce picăturile de rouă de pe ele. Insă, stai că ți-am găsit un tovarăș de joacă. Văd că în grădina casei din apropiere, un copil de oameni se tăvălește pe iarbă.

„Tu te-ai născut astăzi, iar el s'a născut de mai multe luni, cu toate acestea nu știe încă să umble, nici să se joace, nici să vorbească, așa cum știi tu. Te iau din floarea ta de mărgărită și te duc pe o floare de mac pe care o zăresc aproape de locul unde este copilul de oameni. El se va târî

până la această floare, o va rupe și așa vei ajunge și tu până la dânsul. Joacă-te cu el fără nici o teamă. E mult mai mare decât tine, nu prea știe să facă sau să spună ceva, însă nu este rău la suflet".

Așa vorbi zâna. Se grăbi apoi să ia pe zânșioară și să o pună pe floarea de mac din grădina unde stătea tăvălit în iarbă copilul de oameni.

Fiindcă acum era aproape de el, zânișoara putea să-l vadă mai bine.

Cu toate că era de mai multe luni, totuși, față de mititica zânișoară, născută în dimineața aceleiași zile, părea că este un adevărat uriaș.

Zânișoara mai vedea cum se târăște pe mâini și pe picioare și că nu poate să se ridice și să umble. Și mai vedea zânișoara că acest copil de oameni are gropițe în obraz și gropițe la brațe.

„Intr'una din gropițele acestea, își zise în gând zânișoara, este loc în deajuns ca să-mi fac culcuș".

Dar zânișoara mai văzu că nu este singur copilul de oameni. Nu departe de el, ședea pe iarba verde mama lui, o femeie tânără, care citea o carte, dar îl supraveghea cu privirile.

Deodată, femeia auzi un strigăt de bucurie scos de copilul ei. Copilul strigase, fiindcă zărise pe zânișoara din macul roșu. Se târî grăbit până la mac și îl rupse. Zânișoara însă îi sări în brațe și începu să-i vorbească și să-l gâdile. Copilul râdea și se tăvălea pe jos.

„De unde i-a venit atâta veselie ?" zise mamă-sa mulțumită. Ea însă nu vedea că acum copilul se pornise să se joace cu zânișoara. Se jucau cu razele de soare și cu firele de iarbă.

Intr'un târziu, mamă-sa se duse să-l ia și să-l ducă în casă. Ea nu văzu decât florile rupte ale macului roșu, fiindcă zânișoara își luase rămas bun dela copil și se întorsese la floarea de mărgărită.

MARIA SOREL

Viața marelui Gargantua

dă bani și multe sfaturi înțelepte.

Nimeni nu-i poate sta împotrivă, dar el, liniștit, nu se gândește să facă rău cuiva, iubește pacea, mâncarea bună și mai ales cât mai multă și îi place conversația cu oameni de treabă și învățați.

Așa, găsind în războiul, de care am pomenit mai sus, pe un călugăr, cu care se potrivește la idei, Gargantua clădește cu cheltuiala sa o mânăstire măreață. S'a căsătorit și a avut un fiu, pe nume Pantagruel, care i-a urmat cu toată vrednicia.

ȘTIE-TOT